

Samenvatting

Aanleiding

X heeft een verzoek ingediend om zekerheid vooraf te krijgen over verrekenprijzen.

Feiten

X is een in Nederland gevestigde entiteit en maakt onderdeel uit van de B groep. De B groep is actief in de productie en verkoop van elektrische apparaten. X is de master distributeur voor bijna alle in Europa gevestigde verkoop- en marketingentiteiten van de B groep. Voor een aantal landen verricht X naast de functie van master distributeur ook verkoop- en marketingactiviteiten. Het operationele hoofdkantoor van de B groep, C, is buiten de Europese Unie gevestigd. C ontwikkelt en produceert het assortiment aan producten. Dit doet zij voor de wereldwijde markt. C is verantwoordelijk voor de wereldwijde strategische marketing van de B groep. C bezit alle intellectuele eigendom met betrekking tot R&D en fabricage van de producten. X vervult in haar hoedanigheid als master distributeur een coördinerende rol in het verkoopproces en verricht alle bijbehorende operationele activiteiten. X koopt de producten voor eigen rekening en risico in.

Rechtskader

Het verzoek van X ziet op het verkrijgen van zekerheid vooraf over de vaststelling van een zakelijke beloning (een arm's-lengthbeloning). Relevant is hierbij het besluit van de Staatssecretaris van 19 juni 2019, nr. 2019/13003, Stcrt. 2019, nr. 35519, waarin de kaders voor het verkrijgen van zekerheid vooraf zijn gegeven met betrekking tot rulings met een internationaal karakter. Tevens is van belang de Regeling laagbelastende staten en niet-coöperatieve rechtsgebieden voor belastingdoeleinden van de Staatssecretaris van 31 december 2018, nr. DB 2018/216528, Stcrt. 2018, 72064, zoals die is gewijzigd bij artikel VII van de Regeling van de Staatssecretaris van 18 december 2019, nr. 2019-0000199975, Stcrt. 2019, 69810. Het arm's-lengthbeginsel is in Nederland gecodificeerd door artikel 8b Wet op de vennootschapsbelasting 1969 (Wet Vpb) en in het OESO-modelverdrag ter voorkoming van dubbele belastingheffing in artikel 9. In het OESO-commentaar op artikel 9 van het OESO-modelverdrag en de Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations (OESO-richtlijnen) wordt het arm's-lengthbeginsel van een nadere invulling voorzien. De OESO-richtlijnen geven een internationaal geaccepteerde invulling aan het arm's-lengthbeginsel en worden daarom in het verrekenprijzbesluit van 11 mei 2018 (2018-6865) als een passende uitleg en verduidelijking van het in artikel 8b Wet Vpb omschreven beginsel gezien.

Overwegingen

1. X oefent in Nederland bedrijfseconomische operationele activiteiten uit (de zogenoemde economische nexus) en voorts worden de bedrijfseconomische operationele activiteiten voor rekening en risico van X uitgeoefend. Deze activiteiten passen bij de functie van het lichaam binnen het concern. Aanvullend is het besparen van Nederlandse of buitenlandse belasting niet de enige dan wel doorslaggevende beweegreden voor het verrichten van de (rechts)handeling(en) of transacties, en evenmin heeft de gevraagde zekerheid vooraf betrekking op de fiscale gevolgen van directe transacties met entiteiten die zijn gevestigd in Staten die zijn opgenomen in de Regeling laagbelastende staten en niet-coöperatieve rechtsgebieden voor belastingdoeleinden.

2. De OESO richtlijnen schrijven voor dat een arm's-lengthbeloning wordt bepaald door middel van een vergelijkbaarheidsanalyse met onafhankelijke partijen. Daarbij dienen de functies, activa en gelopen risico's van de tested party (dat is hier X) te worden meegewogen. In dit geval worden de functies van X uitgeoefend onder regie van C. X zet daartoe haar activa in en loopt daarbij slechts beperkte risico's. Daarmee zijn binnen de waardeketen van de groep de functies van X in vergelijking met die van C als uitvoerend te duiden. Uit de weging van functies, activa en risico's van X en die van haar opdrachtgever C volgt dat X als minst complex geduid dient te worden ten opzichte van haar opdrachtgever C.
3. De OESO-richtlijnen beschrijven een beperkt aantal methoden voor het bepalen van de arm's-lengthresultaten. Als deze aanwezig is, geeft de CUP methode de best mogelijke indicatie van de zakelijkheid van de gehanteerde prijzen. Voor de activiteiten van X is echter geen CUP aangetroffen. Een andere traditionele methode is de (bruto) resale minus methode die uitgaat van de vergelijking van de bruto marges van vergelijkbare ongelieerde partijen met de tested party. De bepaling van de bruto marge is mede afhankelijk van kostenrubricering en van de vergelijkbare partijen is die onbekend. Daardoor geeft een vergelijking op het niveau van de netto operationele marges (Transactional Net Margin Method met in dit geval de omzet als maatstaf) een betrouwbaardere uitkomst.
4. De bij het verzoek gevoegde benchmark studie is beoordeeld en passend bevonden bij de functies, activa en risico's van X.

Conclusie

Partijen hebben vastgesteld dat voor de activiteiten van X in haar hoedanigheid als master distributeur een transactional net margin uitgedrukt in een percentage van de omzet at arm's length is.

Het percentage dat in de overeenkomst is opgenomen valt binnen een interquartile range van resultaten van ongelieerde vergelijkbare partijen waarvan de lower quartile 1,94% bedraagt en de upper quartile 4,90%. De (naar boven afgeronde) mediaan is in de vaststellingsovereenkomst gehanteerd.

Dit is vastgelegd in een vaststellingsovereenkomst met een looptijd van 1 april 2018 tot en met 31 maart 2023.